

meget ugunstigere stillede?“ — *Berntsen* udtaler i sin Betænkning, at han „finder det hverken parlamentarisk eller finansielt forsvarligt nu at gaa til en stykkevis Reform af de militære Lønningslove, som vil medføre en Forhøjelse af Militærbudgetterne med henved $\frac{1}{2}$ Million Kr. aarlig paa et Tidspunkt, hvor man forud med Enstemmighed fra alle Lovgivningsmagtens Faktorer har henvist Spørgsmaalet om Ordningen af Landets Forsvarsvæsen til Overvejelse i en Kommission, der endnu ikke har tilendebragt sit Arbejde.“ . . . „Skulde man uden Hensyn til Forsvarskommissionen nu gaa til en saadan stykkevis Lønningsreform, maatte der i hvert Fald foreligge en øjeblikkelig Nødstilstand eller være indtraadt en saadan Fordyrelse af Levnedsmidler, Husleje eller deslige, som gjorde det absolut nødvendigt at paakalde Lovgivningsmagtens Medvirkning til en Lønforhøjelse; men noget saadant foreligger jo ikke, og de paagældende Embedsmænd leve ikke under vanskeligere økonomiske Kaar end mange af Statens Embeds- og Bestillingsmænd i andre Etater. Mindretallet skal i denne Forbindelse blot henvise til de Lønninger, som ydes i Centraladministrationen til Mænd, der hverken i Henseende til Kundskaber eller socialt Dannelsestrin staa under Hærens og Flaadens Premierløjtnanter, og tør det anses forsvarligt at vente med en Lønningsforbedring for Centraladministrationens Embedsmænd, indtil en Omordning af den nævnte Administrationsgren samtidig kan finde Sted, maa det formentlig være lige saa tilladeligt at vente med en Revision af de militære Lønninger, indtil en samlet Plan for Forsvarets Ordning og den dermed i Forbindelse staaende Lønningsrevision som Helhed kan foreligge.“

Flertallet svarer hertil bl. a.: »Fælles for samtlige de tre Mindretalsvota er Henvisningen til det formentlig urigtige i at ændre de her omhandlede Lønningsforhold, forinden der fra Forsvarskommissionens Side foreligger Betænkning angaaende den fremtidige Ordning af hele Forsvarsvæsenet. Flertallet maa imidlertid bestemt hævde, at lige saa lidt som Forsvarskommissionen i sit Svar paa Forsvarsministerens Henvendelse har udtalt sig *imod* den foreslaaede Lønningsforandring, lige saa lidt vil Lønningsforandringens Gennemførelse kunne træde hindrende i Vejen for Kommissionens Arbejde paa noget som helst Punkt.“ . . . „Mindretallene forsøge da heller ikke paa at vise, hvorledes den Omstændighed, at de her omhandlede Løn-satser midlertidig ændres, skulde kunne indvirke hæmmende paa Kommissionens Beslutningsfrihed med Hensyn til dens Planer vedrørende en fremtidig Ordning af Forsvarsvæsenet i sin Helhed. Det lader sig ikke med logiske Grunde bestride, at Kommissionen fremdeles vil være lige frit stillet overfor Spørgsmaalet om Rammer og Inddelinger, hvad enten